24 Ιουλίου 2021

Η άφθαρτη Αγία Χριστίνα που την έκλεψαν οι Δυτικοί – Βοούν για επιστροφή τα ιερά κειμήλια της Κωνσταντινουπόλεως

/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων

Την 24η Ιουλίου η Εκκλησία μας εορτάζει τη μνήμη της Αγίας Χριστίνας της Μεγαλόμαρτυρος. Το άφθαρτο σκήνωμα της Αγίας που προκαλεί ρίγος και μόνον από τη φωτογραφική θέα του, αποτελούσε αναπόσπαστο ελληνοχριστιανικό ιερό κειμήλιο έως τη στιγμή που το έκλεψαν οι Δυτικοί μετά τα χρόνια της άθλιας καταπάτησης της Κωνσταντινούπολης, το 1204.

Είπαν ότι η Πρώτη Άλωση της Κωνσταντινούπολης αποτελεί ένα από τα φοβερότερα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Η βαρβαρότητα της καταπάτησης και της κλοπής έγδυσε την Πόλη από τα 2/3 του παγκοσμίου πλούτου και κυρίως από ασύλληπτης αξίας χριστιανικά κειμήλια τα οποία τόσο οι Βενετοί όσο και οι υπόλοιποι ευρωπαίοι εισβολείς, με προγραμματισμό και πονηρία, φρόντισαν να τα μεταφέρουν στις πατρίδες τους και να τα τοποθετήσουν στους κατά τόπους ναούς τους.

Το σκήνωμα της Αγίας Χριστίνας είχε μεταφερθεί στην Κωνσταντινούπολη από τη Συρία όπου έλαβε χώρα το φριχτό μαρτύριο της. Στην Πόλη υπήρχε ιερός ναός αφιερωμένος στη μνήμη της, κοντά στο Παλάτι, μπαίνοντας οι άνθρωποι και μένοντας ενεοί, κυριολεκτικά εκστασιασμένοι από τη θέα του γαλήνιου και άφθαρτου προσώπου της.

Η κακιά ώρα του 1204 και της εισβολής σήμανε την έναρξη της ταλαιπωρίας, του κλεισίματος της Αγίας σε αμπάρια πλοίων για κρυφούς προορισμούς και της ξεδιάντροπης κλοπής του σκηνώματος που έφθασε το 1252 στο Τορτσέλο της Βενετίας και αργότερα το 1325 μεταφέρθηκε σε βενετσιάνικο νησί που πήρε το όνομα της (Santa Cristina). Το 1340, μεταφέρουν την Αγία στο Μουράνο ώσπου το

1435 την επιστρέφουν και πάλι στο Τορτσέλο μέχρι να αποφασίσουν το 1793 τη μεταφορά της στον ναό της Santa Giustina και αργότερα οριστικά στη Ρωμαιοκαθολική εκκλησία του Αγίου Φραγκίσκου της Αμπέλου (San Francesco della Vigna) στη Βενετία, όπου και παραμένει μέχρι τα σήμερα.

Ο Άγιος Φραγκίσκος της Αμπέλου, Βενετία

Το νησί Santa Cristina

Ο ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ

Η Αγία Χριστίνα έζησε στα χρόνια του Βασιλέως Σεβήρου [200 μ.Χ] καταγόμενη από την Τύρο. Ήταν κόρη ενός στρατηλάτου που τον έλεγαν Ουρβανό. Ο πατέρας της Αγίας την έβαλε σε πύργο υψηλό και την πρόσταξε να μείνει εκεί μαζί με ψεύτικους θεούς από χρυσάφι και πολύτιμες ύλες. Η Χριστίνα είπε με ορθό λογισμό ότι αυτοί δεν είναι θεοί αλλά άψυχα είδωλα κατασκευασμένα από ανθρώπους. Κοιτάζοντας τον ουρανό από ένα παραθύρι, στοχάσθηκε τη Δημιουργία του μόνου αληθινού Θεού, παίρνοντας αμέσως και συντρίβοντας τα είδωλα του πατρός της.

Τη βασανίζει ο πατέρας της – Τη ρίχνουν ακόμη και στη θάλασσα

Ο πατέρας της Αγίας έγινε θηρίο με την επανάσταση της κόρης του. Την έκλεισε σε φυλακή, την τιμωρούσε με όλους τους τρόπους, χωρίς φαΐ, πιοτό και τα απαραίτητα. Να, όμως, που άγγελος Κυρίου κατέφθανε, την έτρεφε, τη δυνάμωνε στην αρχή του μαρτυρίου της και της γιάτρευε τις πληγές από τη μεταχείριση.

Την Αγία την πέταξαν ακόμη και στη θάλασσα και βγήκε υπό θείου αγγέλου στη στεριά. Όταν φανερώθηκε ότι ζει, την πήρανε πάλι στη φυλακή με διαταγή του πατέρα της, ο οποίος, παραδόξως, αυτονυχτί πεθαίνει και φεύγει οριστικά από το

προσκήνιο. Άλλοι τότε ηγεμόνες αναλαμβάνουν και δέρνουν και γδέρνουν τη Χριστίνα ακατάπαυστα, τη βάζουν σε καμίνι, αλλά αυτή με επιμονή φωνάζει «Ιησούς Χριστός!», μένοντας αβλαβής ακόμη και από φαρμακερά θηρία που έρχονται να τη ξεσκίσουν, αλλά παραδόξως κάνουν πίσω.

Της κόβουν τα στήθη και τρέχει γάλα, όχι αίμα!

Φθάνουν στο σημείο οι βασανιστές να κόψουν τα στήθη της Χριστίνας για να την κάνουν να αλλαξοπιστήσει. Μένουν σύξυλοι. Από το σημείο της τομής βγαίνει και τρέχει γάλα και όχι αίμα! Της κόβουν και τη γλώσσα ακόμη. Απαυδισμένοι οι αντίχριστοι διώκτες που το κορίτσι δεν πρόδιδε τον γλυκύτατο Ιησού Χριστό της, παίρνουν λόγχες και τις μπήγουν στην καρδιά και τα πλευρά της. Επιτρέπει τότε ο Θεός και η Αγία παραδίδει τη μακαρία ψυχή της εις απόλαυσιν ζωής αιωνίου.

Κώστας Παναγόπουλος – Πρακτορείο «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ»

SOURCE – PHOTO

Στοιχεία για τον Βίο και το Μαρτύριο της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνας: Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού. Τόμος Γ΄. Εκδόσεις Δόμος, 2005 – Εκ του Σπουδαστήριου Νέου Ελληνισμού

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr